

Dosarul nr. 2ra-180/20

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani) T. Avasiolaie
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) L. Bulgac, A. Panov, Gr. Dașchevici

Î N C H E I E R E

15 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Primarul General al municipiului Chișinău,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ciubotaru Iacob împotriva Primarului General Interimar al municipiului Chișinău și Primăriei municipiului Chișinău cu privire la anularea dispoziției, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 22 august 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel depusă de Primarul General al municipiului Chișinău și s-a menținut hotărârea din 01 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a ț ă :

La 19 decembrie 2018, Ciubotaru Iacob a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primarului General Interimar al municipiului Chișinău și Primăriei municipiului Chișinău cu privire la anularea dispoziției, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Ciubotaru Iacob a menționat că prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 22/63-1 din 04 mai 2005, a fost desemnat în calitate de șef al Întreprinderii Municipale pentru Servicii Locative Botanica, începând cu data de 12 mai 2005.

Reclamantul a specificat că prin Dispoziția Primarului General Interimar nr. 474/2-dc din 19 noiembrie 2018 ”Cu privire la concedierea d-lui Iacob Ciubotaru din funcție și numirea lui Efim Morari în funcția de șef interimar al Întreprinderii Municipale pentru Servicii Locative Botanica”, s-a dispus concedierea sa din funcție, începând cu data de 19 noiembrie 2018, cu desfacerea contractului individual de muncă în temeiul art. 86 alin. (1) lit. p) din Codul muncii – lipsa controlului asupra

procesului de gestionare a parcului auto din dotare a întreprinderii cu încălcarea obligațiilor de muncă.

A invocat ilegalitatea dispoziției în cauză, care a fost emisă cu încălcarea prevederilor legii și procedurii stabilite din următoarele motive.

Reclamantul a reiterat că dispoziția contestată nu corespunde prevederilor legale, deoarece nu conține motivele de fapt, care ar constitui încălcări ale obligațiilor de muncă prevăzute de contractul individual de muncă și motivele de drept referitor la abaterile disciplinare prevăzute de legislația muncii.

Totodată, a menționat că din Dispoziția contestată, rezultă că Primarul General Interimar s-a referit numai la Nota informativă a șefului Direcției Generale locativ-comunale și amenajare, dl Budurinov Ion, nr. 895/1-i din 16 noiembrie 2018 ”Cu privire la exploatarea și întreținerea parcului auto la Întreprinderea Municipală pentru Servicii Locative Botanica”.

Astfel conform Notei informative, în perioada 01 noiembrie 2018-06 noiembrie 2018, specialiștii Direcției Generale au efectuat controlul procesului de gestionare a parcului auto din dotarea Întreprinderii Municipale pentru Servicii Locative Botanica și au stabilit 19 nereguli.

A specificat Ciubotaru Iacob că aceste nereguli nu-i pot fi imputate, deoarece nu țin de competența sa, or, drepturile și obligațiile șefului Întreprinderii Municipale pentru Servicii Locative Botanica sunt strict specificate în actele de constituire ale întreprinderii și deciziile Consiliului municipal Chișinău.

Mai mult ca atât, până la emiterea Dispoziției de concediere, nu i-a fost adusă la cunoștință Nota informativă și nu i s-au solicitat explicații pentru a se expune în scris referitor la faptele imputate.

Ciubotaru Iacob a solicitat anularea Dispoziției Primarului General Interimar nr. 474/2-dc din 19 noiembrie 2018 ”Cu privire la concedierea d-lui Iacob Ciubotaru din funcție și numirea lui Efim Morari în funcția de șef interimar al Întreprinderii Municipale pentru Servicii Locative Botanica”, restabilirea în funcția deținută, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă, încasarea prejudiciului moral în mărime de 5 salarii lunare și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 01 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Ciubotaru Iacob.

S-a anulat Dispoziția Primarului General Interimar nr. 474/2-dc din 19 noiembrie 2018, prin care Ciubotaru Iacob a fost concediat, începând cu data de 19 noiembrie 2018 din funcția de șef al Întreprinderii Municipale pentru Servicii Locative Botanica.

S-a restabilit Ciubotaru Iacob în funcția de șef al Întreprinderii Municipale pentru Servicii Locative Botanica, începând cu data de 19 noiembrie 2018.

S-a încasat de la Primăria municipiului Chișinău în beneficiul lui Ciubotaru Iacob salariul pentru absența forțată de la muncă pe perioada 19 noiembrie 2018 – 01 martie 2019 în sumă de 47 073 de lei.

S-a încasat de la Primăria municipiului Chișinău în beneficiul lui Ciubotaru Iacob suma de 15 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat de la Primăria municipiului Chișinău în beneficiul lui Ciubotaru Iacob suma de 1 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, acțiunea s-a respins.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că până la emiterea Dispoziției nr. 474/2-dc din 19 noiembrie 2018, prin care a fost aplicată sancțiunea disciplinară – concedierea, angajatorul urma să solicite explicații de la reclamant cu acordarea posibilității ultimului să-și justifice acțiunile sau inacțiunile, însă în speță, angajatorul a omis acest fapt, contrar prevederilor art. 208 alin. (1) Codul muncii.

Astfel, prima instanță a concluzionat că contrar prevederilor art. 208 alin. (2) din Codul muncii, ținând cont de gravitatea faptelor imputate reclamantului, angajatorul urma să inițieze o anchetă de serviciu, în cadrul căreia să stabilească în mod obiectiv circumstanțele de fapt și de drept, inclusiv să ofere posibilitatea reclamantului să prezinte toate probele și justificările pe care le consideră necesare.

Cu atât mai mult, în dispoziția nr. 474/2-dc din 19 noiembrie 2018 nu este indicată care acțiune/inacțiune concretă a reclamantului o consideră gravă, astfel încât să dispună concedierea acestuia.

La fel, instanța a stabilit că în perioada 15 noiembrie 2018 - 07 decembrie 2018, Ciubotaru Iacob s-a aflat în concediu medical, astfel contrar prevederilor art. 86 alin. (2) din Codul muncii, reclamantul a fost concediat în perioada aflării în concediu medical.

În consecință, instanța de fond a concluzionat că Dispoziția Primarului General Interimar nr. 474/2-dc din 19 noiembrie 2018 cu privire la concedierea lui Ciubotaru Iacob a fost emisă cu încălcarea procedurii stabilite de art. 208 Codul muncii și art. 86 alin. (2) din Codul muncii, fapt care condiționează admiterea pretențiilor în acest sens.

Prin decizia din 22 august 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Primarul General al municipiului Chișinău și s-a menținut hotărârea din 01 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

La 18 noiembrie 2019, Primarul General al municipiului Chișinău, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Recurentul Primarul General al municipiului Chișinău, în motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, precum și faptul că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

La caz, recurentul a specificat că atât Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 Privind administrația publică locală, cât și Legea nr. 136 din 17 iunie 2016 privind statutul municipiului Chișinău, prevăd atribuțiile de care dispun autoritățile publice locale.

Astfel autoritatea publică a acționat în limitele prevăzute de lege, fiind în drept de a emite dispoziția contestată conform competenței și atribuțiilor sale.

Totodată, recurentul a reiterat că Ciubotaru Iacob nu a respectat procedura prealabilă, or, Dispoziția de eliberare din funcție a lui Ciubotaru Iacob fiind un act administrativ, urma a fi respectată procedura de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară.

Însă din materialele cauzei rezultă că Ciubotaru Iacob nu a respectat procedura prealabilă prevăzută de lege pentru înaintarea cererii de chemare în judecată, ceea ce

are drept consecință scoaterea cererii de pe rol conform art. 267 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În ceea ce privește constatarea instanțelor de judecată cu referire la faptul că Ciubotaru Iacob s-a aflat în concediu medical în perioada eliberării din funcție, recurentul a relatat că acesta nu a adus la cunoștința angajatorului acest fapt, iar la materialele cauzei lipsește dovada informării angajatorului în acest sens.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 22 august 2019, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 18 noiembrie 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services vs Franța, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Primarul General al municipiului Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Primarul General al municipiului Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic